

Lietuva ir pasaulio vandenynas

Žodynas

 Perskaitykite ir aptarkite žodžius. Kaip juos išverstumėte į šalies, kurioje gyvenate, kalbą?

Abrazija – jūros arba ežero stačių krantų irimas nuo bangų, pakrantės – nuo vidinių bangų, dugno – nuo jūros arba ežero srovių.

Akumuliacija – birių mineralinių ir organinių medžiagų kaupimasis Žemės paviršiuje.

Akvatorija – natūralaus arba dirbtinio vandens baseino paviršiaus plotas.

Aukštapelkė – pelkė, kurią maitina tik kritulių vanduo.

Druskingumas – vandenyje ištirpusių druskų kiekis, skaičiuojamas promilėmis (‰).

Durpė – drėgnoje bedeguonėje aplinkoje iš apmirusių augalų likučių susidaręs nuosėdinės kilmės produktas, kuriame negyva organinė medžiaga sudaro ne mažiau kaip 30 proc. sausos masės.

Ekosistema – bendras organizmų ir jų neorganinės aplinkos kompleksas.

Fjordinis krantas – gilios siauros įlankos.

Karstas – procesas, kurio metu paviršinis ir požeminis vanduo susiliečia su lengvai vandenyje tirpstančiomis uolienomis (dažniausiai klintimis, dolomitais, gipsu).

Klifas – status ir aukštas jūros kranto skardis, susidaręs dėl intensyvios kranto abrazijos (ardymo).

Lagūna – negili jūros dalis, kurią nuo jūros skiria nerija.

Mineralinis vanduo – požeminis natūraliai gamtoje susidaręs savitos cheminės sudėties vanduo.

Nerija – bangų ir pakrantės srovių suformuota žema ir siaura sąnašinė sausumos juosta iš smėlio arba gargždo, žvirgždo.

Parabolinė kopa – pjautuvo ar pasagos pavidalo smėlio kopa su ilgais ir beveik lygiagrečiais dviem ragais, atsuktai prieš vyravusią smėlį nešusio vėjo kryptį.

Pelkė – nuolatos užmirkęs žemės paviršiaus plotas, kurį dengia storesnis nei 30 cm durpių sluoksnis.

Raistas – klampi pelkė, apaugusi mišku.

Tyras – klampi pelkė, apaugusi retais mažais medžiais.

Žemapelkė – pelkė, kurią daugiausia maitina gruntiniai vandenys ir krituliai.